

Nemčija. — Te dni se mudi v Berlinu angleški prestolonaslednik. Cesar ga je seveda sprejel sijajno, a ljudstvo je ostalo hladno do kosti. Pri tem obisku se je jasno pokazala zev mej cesarjevo politiko in ljudskim mišljenjem. Cesar je na strani Angležev, ljudstvo na strani Burov, a ljudstvo nima toliko moči, da bi moglo politiki dati tisto smer, s katero se cesar ne strinja. Pa tudi cesarja ne gre obsojati, kajti kdo ve, če ga ne vodijo oziri na to, da je trozveza le še na papirju in da bi bila Nemčija popolnoma izolirana, če bi se ne držala Angleške.

Vojna v južni Afriki. — V tem, ko se angleški parlament z vso vnemo razgreva za najbrezobzirnejše nadaljevanje vojne v južni Afriki, v tem dobajajo razne vesti, ki kažejo, da nasprotje zoper Angleško vedno bolj raste. V Italiji, v Nemčiji, v Švici, v Avstriji, v Belgiji, v Nizozemski in v Franciji, da celo v Avstraliji so se čuli izrazi simpatije za Bure. Angležem primanjkuje vojaštva, začelo jim je težko iti z denarjem, vrh tega pa je položaj v Afganistanu jako nevaren. Pričakovati je, da nastanejo tam nemiri, ki zamorejo postati usodni za Angleže, kajti v slučaju nemirov, bi morala Angleška vzeti vojaštvo iz južne Afrike. Tudi na bojišču samem se Angležem ne godi dobro. Sedaj se je izvedelo, da so Angleži v času od septembra do novembra doživeli najst velikih porazov, katere je pa lord Kitchener v svojih poročilih popolnoma zamolčal. Usmrčenje burskih vodij Scheperja in Lotterja je mnogo Kaplandcev speljalo v burski tabor in je neki položaj Burov sedaj tako ugoden, kakor še nikdar doslej v dobi sedanje vojne.

Obrtnija.

Nova ruska železnica.

Rusija gradi novo železnico! Carski ukaz je priobčil zadevnim gubernijam, koder bo tekla ta proga, da ukrenejo vse potrebno za nakup zemljišč.

Proga bode tekla od Oregrada do Tačkenda in sicer od Oregrada, kjer je postaja že obstoječe železnice Oregrad-Samara. Od te postaje bode tekla železnica najprej južnozpadno do mesta Ilečka in od tu ob reki jednakega imena do Aktjubinska. Kmalu za Aktjubinskem stopi železnica na ruske stepe, po katerih teče do Kazalinskega blizu izliva Sir-Darja v aralsko jezero. Od tu dalje pojde železnica na desnem bregu reke Sir Dar mimo mest in trdnjav Karmagči, Perovsk in Čulek do mesta Turkestan, kjer se obrne vzhodno od Sirdarja in dospe v Tačkend in se združi ondi z že obstoječo srednjeazijsko železnico. Vsa dolžina te nove proge bode znašala 1880 km ali 1762 vrst. Železnica prestopi po mostovih tri velike reke: Ural, Emba in Araž.

Ta nova železnica bode velikanske važnosti, ker bode prva, ki bode vezala ruska ozemlja v osrednji Aziji z notranje ruskimi železnicami. Pomen te železnice bode torej s političnega kakor z gospodarskega stališča velikansk.

V gospodarskem pogledu se deli ta železnica v tri dele. Prvi del od Orenburga pa do Muhožarskega pogorja (425 km) teče pa še dokaj obljudenih krajih, kjer so za kmetijstvo novi, še neiztahnjeni pogoji. Ob

Ilečku se je ljudstvo že dokaj oprijelo kmetijstva, dočim je do zadnjega še pohajalo od kraja v kraj kakor Nomadi. V bližini mesta Ilečka so tudi ogromni zakladi kamenene soli. Te zaklade izkorišča neka družba orenburških trgovcev, ki izvozi vsako leto 24,000.000 kg soli. — Drugi del poteče od Muhožarov pa do Kazalinskega in gre po samih pustinah, kjer razun posameznih kirgiških koč ni videti nobenega naseljenja. V tretjem letu pa poteče železnica od Kazalinska do Tačkenda, t. j. po pokrajinah z dokaj razvito kulturo. Zemlja je tu rodovitna in prebivalstvo znaša že zdaj 6—8 duš na štirj. kilometer. Žita se je pridelalo lani 570,000.000 kg razne vrste. V političnem oziru pa bode železnica tem večjega pomena, ker ponese iz središča Rusije ruski vpliv na skrajne meje osrednje Azije. S tem delom Rusije zopet dovrši orjaški čin svoje kulturne misije v krajih, kamor ne seže vpliv nobene druge oblasti.

Kmetijstvo.

Kako se obvaruje sadno drevje pred zmrzolino?

Znano je, da pri hudi zimi sadno drevje rado ozebe. Taka ozeblina na sadnem drevesu je jako škodljiva, ker skorja ozebljenega drevesa počni, napravi se nova, iz katere se iztaka in izpuhti sok, drevo dobi raka, hira, in se dostikrat posuši. Taka ozeblina na sadnem drevju nastane vedno na južni, to je, solnčni strani drevesa, in to radi tega, ker se vsled solnčne gorkote, katera obseva po dnevu deblo drevesa, prične drevesni sok po razgreti strani pretakati, po noči, ko pa nastane zopet mraz, pa ta sok smrzne. Ker pa se vsaka tekočina v mrazu raztegne, tako se raztegne tudi zmrznjeni drevesni sok, vsled raztegnenja pa počni istega obdajajoča drevesna skorja, včasih kar od krone do korenin.

Da se temu v okom pride, je najboljšo in edino sredstvo to, da se odvrnejo solnčni žarki, da ne segrejejo v nepotrebnem času drevesa. In to se zgodi, ako namažemo drevo z gosto apneno vodo, kateri smo primešali nekoliko ilovice. Znano je, da odbija bela barva solnčne žarke od sebe in istim odvzame, oziroma oslabi njihovo moč. Ker boje drevo namazano z apnom, se istega solnčni žarki ne bodejo tako z močjo prijeli, sok, kateri po zimi v drevesu počiva se ne bode začel pretakati, in vsled tega ne more zmrzniti. Apno pa ima tudi to dobro lastnost, da vsled svoje ojtrosti uniči mah, kateri raste po drevju, uniči raznovrstno zalogo mrčesa, katera se ugnezdi za skorjo drevesa, da tam prezimi in z mladletja požre cvetje drevja.

Na ta način bode napravil sadjar s tem, da namaže drevo z apneno vodo, dvojno korist, bode